

Sota l'acrònim **NASEVO**, Ernesto Ventós ha configurat una de les més grans col·leccions artístiques al voltant dels nassos, el món de les fragàncies i les essències. A causa de la seva discapacitat auditiva i com a amant de les arts plàstiques, considera que el procés de creació d'una fragància és molt similar al procés de creació d'una obra plàstica. Les creacions de NASEVO sorgeixen a partir de l'any 2002 com a resultat de la simbiosi entre les seves dues passions, les fragàncies i l'art plàstic, en què el nas, com a nexa d'unió, és el gran protagonista. L'exposició —a la qual pertanyen aquestes obres— pot visitar-se fins al 14 de juny a la Fundació Setba de Barcelona.

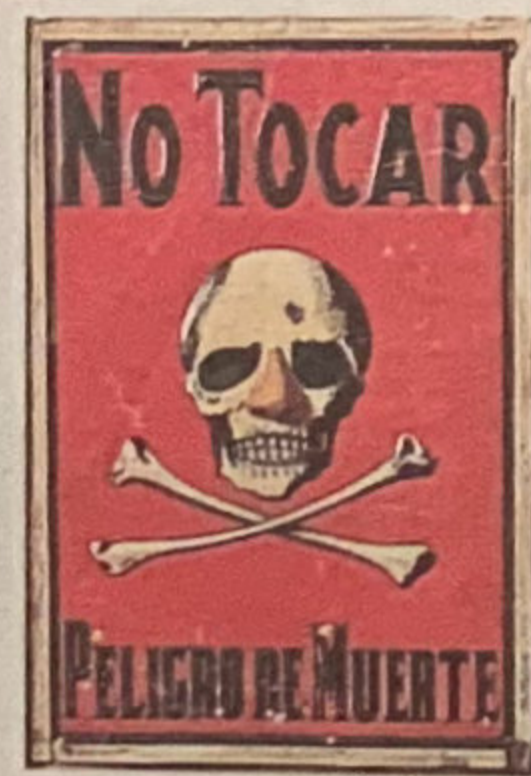
Les olors de Barcelona

'NASrecuerdo' 2003/2004
Silicona i pintura acrílica

'Nascorcho' 2012
Suro

'PeligroNAS' 2005
Metall, polioli, i isocianat

'MercadoNAS' 2003
Teixits i fibres

'PaletaNAS' 2008
Acrílic i poliuretà

'NASDuchamp postales' 2005
Cartró i metall

'OlasNAS' 2009
Acrílic i poliuretà

PATROCINAT PER

LA BOQUERIA
nota olfactiva AL·LIÀCIA

MUNTANYA
nota olfactiva FENC

CEMENTIRIS
nota olfactiva CONÍFERA

ELS ENCANTS
nota olfactiva FUSTENYA

ARTS BCN
nota olfactiva FLORAL

BARRIS BCN
nota olfactiva CRESÒUCA

MAR
nota olfactiva MARINA

Hi ha un cèlebre sonet de Francisco de Quevedo, *Érase un hombre a una nariz pegado*, que sempre s'ha interpretat com una sàtira dedicada a Luis de Góngora, el màxim exponent de la poesia barroca cultista.

De ben segur que és un sonet de Quevedo que NASEVO ha de conèixer, ja que situa el nas al centre de tota l'atenció poètica, de tota la tensió poètica, per bé que allò que NASEVO pot llegir com un elogi del nas esdevé una cruel sàtira en la intenció del poeta.

I és que, al meu entendre, tota l'obra de l'artista conceptista i cultista sorgeix d'aquesta obsessió infinita, la de convertir el nas en el centre de l'univers, en l'estació de Perpinyà del segle XXI. I on rau el debat, almenys per a mi, és en el fet que NASEVO, en canviar les olors pels colors, tot i que en conserva la forma, potser acaba renunciant, finalment, al nas com a òrgan clau de la percepció, i acaba consagrant l'ull com el gran òrgan de concepció del món.

Com Buñuel, NASEVO podria plantejar passar la navalla per l'ull i seccionar-lo en dues meitats, per cegar-lo definitivament i erigir el nas en el gran òrgan sensitiu. Sembla que el que acaba fent és convertir el nas en un gran ull múltiple... I és que l'ull i el nas, el color i l'olor, en una sinestèsia infinita, semblen inseparables per a aquest artista camaleònic i múltiple.

La història és coneguda. El prestigiós perfumista i reconegut col·leccionista d'art, Ernesto Ventós Omedes, va iniciar una vida secreta com a artista amb el nom de NASEVO, l'any 2002. En poc temps, va començar a omplir el seu estudi de nassos de mides molt diverses, de materials múltiples i colors infinits. Amb els anys, ha creat tota mena d'ismes entorn del nas representat i sembla que no hi ha manera d'aturar aquesta obsessió infinita.

Ernesto Ventós Omedes, l'home dels nassos, àlies NASEVO, ha vingut al món per agermanar l'olor i el color, la química i l'art, la ciència i l'humanisme, per mostrar-nos amb intel·ligència, imaginació i humor, la riquesa infinita del món comú amb formes, olors i colors que no tenen fi. Per dir-nos, com els presocràtics, que el món és nou cada dia. Que el món del nas, de les sensacions i de la imaginació no té límits.

MANUEL GUERRERO BRULLET
Sotodirector Arts Santa Mònica